

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE**

**A R R E S T**

**nr. 102.313 van 21 december 2001  
in de zaak A. 87.542/VII-19.745**

In zake :       XXX,  
                  wonende te 3300 TIENEN,  
  
tegen :  
  
                  de Belgische Staat, vertegenwoordigd door  
  
                  1.    de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,  
                  2.    de minister van Binnenlandse Zaken.

---

**DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Slovaakse nationaliteit, op 28 oktober 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 1999 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 9 maart 1998 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 29 september 1999;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2001 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, die persoonlijk verschijnt, van adjunct-adviseur K. BRUYNINCKX, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd  
H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,  
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt  
kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 5 november 1994 en  
verklaarde zich op 7 november 1994 een eerste maal vluchteling.

1.2. Op 22 november 1994 nam de minister van Binnenlandse Zaken een  
beslissing tot weigering van verblijf, zonder bevel om het grondgebied van het Rijk te  
verlaten.

1.3. Op 2 maart 1995 besliste de commissaris-generaal voor de vluchtelingen  
en de staatlozen tot verder onderzoek.

1.4. Op 13 december 1996 weigerde de commissaris-generaal de erkenning  
in de hoedanigheid van vluchteling.

1.5. Bij beslissing van 18 juli 1997 verklaarde de Vaste Beroepscommissie  
voor vluchtelingen het beroep onontvankelijk.

1.6. De verzoekende partij kwam opnieuw het Rijk binnen op 5 november  
1997 en verklaarde zich opnieuw vluchteling op 19 november 1997.

1.7. Op 9 maart 1998 nam de minister van Binnenlandse Zaken een  
beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied te verlaten.

1.8. Op 28 september 1999 bevestigde de commissaris-generaal voor de  
vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing als volgt:

"Betrokkene werd verhoord op 9 september 1999 op de zetel van het  
Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Slovaakse taal machtig is.

Betrokkene, een Slovaaks staatsburger, zou in Slovakije problemen hebben gehad  
omwille van haar zigeunerorigine. Betrokkene diende in België een eerste  
asielaanvraag in op 7 november 1994. Deze aanvraag werd definitief afgesloten door  
een weigering van erkenning door de Vaste Beroepscommissie op 18 augustus 1997  
(sic). Betrokkene verklaart dat zij, toen haar partner op 14 november 1997 naar  
Slovakije terugkeerde, samen met haar twee kinderen in België bleef. Betrokkenes  
partner zou eerst de situatie ter plaatse gaan bekijken alvorens de rest van zijn gezin

te laten afkomen. Drie dagen later zou haar echtgenoot echter terug naar België gekomen zijn. Betrokkene verklaart verder dat haar partner haar vertelde dat, toen hij aan zijn appartement arriveerde, de buurman naar hem toekwam en hem vertelde dat er een opsporingsbericht met betrekking tot betrokkene in de krant stond (zie kopie van krantenartikel). Betrokkenes partner zou direct besloten hebben om naar België terug te keren. Betrokkene verklaart dat R. B.(de buurman) tegenover hun appartement in hetzelfde gebouw woont. Betrokkenes partner zou de trein naar Praag genomen hebben en zou in Praag autostop hebben gedaan, waar een Joegoslaaf hem zou opgepikt hebben en hem in Brussel zou hebben afgezet. Betrokkene diende, samen met haar partner, op 19 november 1997 een tweede asielaanvraag in; zij was niet in het bezit van een geldig internationaal paspoort.

Uit betrokkenes diverse verklaringen (interview Dienst Vreemdelingenzaken, beroepsverzoekschrift, vragenlijst van het Commissariaat-generaal ingevuld door betrokkene en interview Commissariaat-generaal) blijkt dat ze haar asielaanvraag steunt op de motieven aangebracht door haar partner. Wat betreft het dringend beroep ingediend door betrokkenes partner werd een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf genomen. Derhalve kan ook geen gunstig gevolg gegeven worden aan het dringend beroep ingediend door betrokkene.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door haar het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 9 maart 1999 (sic).

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren."

Dit is de bestreden beslissing;

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat huidig annulatieberoep te haren opzichte niet ontvankelijk is; dat zij in haar brief van 3 oktober 2001 verklaart afstand te doen van deze exceptie;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel machtsoverschrijding inroept, afgeleid uit de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet); dat volgens de verzoekende partij de bestreden beslissing op onvoldoende wijze gemotiveerd is;

Overwegende dat de verzoekende partij in het middel niet uiteenzet hoe haar verklaringen in een verkeerd daglicht zouden zijn geplaatst of uit hun context zijn gerukt; dat zij zich beperkt tot een affirmatie zonder de motivering enigszins te weerleggen;

Overwegende dat zij verder stelt dat geen antwoord werd gegeven op haar grieven; dat zij echter niet uiteenzet waaruit deze grieven bestonden zodat niet kan worden nagegaan of de commissaris-generaal er al dan niet op antwoordde;

Overwegende dat uit de motivering blijkt dat de bestreden beslissing de redenen opgeeft waarom de aanvraag niet ontvankelijk werd verklaard; dat de verzoekende partij geen concrete elementen aanbrengt die erop wijzen dat de weergegeven motivering buiten alle redelijkheid is; dat het middel niet gegrond is;

3.2. Overwegende dat in een tweede middel machtsafwending en de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur worden ingeroepen; dat de verzoekende partij stelt

"Dat de rechtsleer van oordeel is dat de algemene beginselen van behoorlijk bestuur veronderstellen dat het Commissariaat-generaal voor (de) vluchtelingen en (de) staatlozen bij het uitoefenen van enige weigeringsbevoegdheid, zorgvuldig en redelijk te werk moet gaan;

Deze zorgvuldigheidsplicht houdt in dat het bestuursorgaan alle rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen moet afwegen;

Dat de voor een belanghebbende nadelige gevolgen van een besluit niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen.";

Overwegende dat de verzoekende partij nalaat uiteen te zetten welke belangen de commissaris-generaal had moeten afwegen; dat zij niet aangeeft waarin de commissaris-generaal in de bestreden beslissing zou zijn tekort geschoten;

Overwegende dat de verzoekende partij evenmin uiteenzet in welke mate de nadelige gevolgen voor haar onevenredig zouden zijn met het doel van de bestreden beslissing; dat zij zich beperkt tot een algemene affirmatie;

Overwegende dat de verzoekende partij niet uiteenzet hoe de bestreden beslissing de zorgvuldigheidsplicht of het evenredigheidsbeginsel zou schenden;

Overwegende dat uit de gegevens van het dossier blijkt dat de commissaris-generaal de verzoekende partij gehoord heeft en tevens rekening gehouden heeft met de geschreven uiteenzetting van haar asielmotieven; dat de verzoekende partij geen concrete elementen aanbrengt die erop wijzen dat de commissaris-generaal zich schuldig heeft gemaakt aan "machtsafwending" of aan een schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur; dat het middel niet gegrond is;

3.3. Overwegende dat in een derde middel een schending het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen wordt ingeroepen;

Overwegende dat de Conventie van Genève aan de verdragsluitende staten een ruime appreciatiebevoegdheid laat, meer in het bijzonder voor wat de organisatie van een procedure met betrekking tot het onderzoek naar de ontvankelijkheid van een asielaanvraag betreft; dat dit Verdrag echter op zichzelf niet volstaat om toepasbaar te zijn zonder dat verderereglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is; dat aan dit Verdrag een directe werking derhalve moet worden ontzegd; dat het derde middel niet ontvankelijk is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegronnd middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat derhalve het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

### **Artikel 2.**

De kosten van het beroep, bepaald op zeventienduizend frank of honderd drieënzeventig euro en drieënvijftig cent, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig december tweeduizend en één, door

|        |              |                       |
|--------|--------------|-----------------------|
| de HH. | E. BREWAEYS, | wnd. kamervoorzitter, |
|        |              | staatsraad,           |
|        | L. JOLIE,    | griffier.             |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**L. JOLIE.**

**E. BREWAEYS.**